

de les situacions més consolidades. El punt és que aquesta opció no s'explicita, amb la qual cosa s'indueix, *molens volens*, una visió que no sembla exagerat titllar d'escorçada. Aital impressió ve ratificada perquè la Llei de política lingüística, de 7 de gener de 1998, que va somoure l'opinió pública, des que s'expressà la voluntat d'incoar-ne l'elaboració (el febrer del 1997) fins a

l'entrada en vigor (el febrer del 1998), tan sols mereix una escarida referència, i endemés d'esquitllentes (pàg. 63). Sap greu. S'encongeix el paper de la locomotora de la llengua —el Principat— i s'oblitera el fuel novell —la Llei de política lingüística— que ens ha de permetre d'accelerar la marxa per arribar tost a exercir la plenitud dels nostres drets inalienables.

Jordi BAÑERES

Libre gran, edició a cura de Baingio TAVERA i Gianfranco PIRAS, Càller, AM&D, 1999, XVI + 557 pàgines, ISBN 88-86799-36-5

La publicació d'aquest segon volum dels quatre previstos dins la col·lecció «I Libri dei Privilegi della Città di Alghero», dirigida pel prestigiós professor Francesco Manconi, constitueix una notícia excel·lent per als nostres historiadors del dret.

El pacient i rigorós treball dut a terme amb una cura exemplar per Baingio Tavera i Gianfranco Piras ens ofereix l'oportunitat de conèixer i d'estudiar aquesta preciosa recopilació de normativa jurídica fonamental, que consta de 195 actes que abracen el període comprès entre 1260 i 1541. Hi trobem, per exemple, la pragmàtica sanció de 1355, la butlla pontificia per la qual Juli II institueix el 1503 la diòcesi de

l'Alguer o la relació de 1541 sobre la visita a la ciutat de l'emperador Carles.

Es tracta d'un cartulari de textos en llatí i en català d'una indiscutible importància i d'una utilitat que va més enllà del món estrictament jurídic, ja que és alhora una font molt valuosa per al coneixement de la història de l'Alguer i per als estudis de lingüística diacrònica.

Cal celebrar, doncs, aquesta publicació, que ens dóna la possibilitat d'acostar-nos a uns documents d'un interès científic extraordinari corresponents a una zona del nostre àmbit lingüístic sovint massa desatès.

Carles DUARTE